

Sempre són temps difícils per a les dones

CRISTINA RODRÍGUEZ I VILA
SECRETÀRIA GENERAL DE CCOO DE
LES TERRES DE LLEIDA

És masclista la cultura, és masclista l'esport, és masclista la política, és masclista l'educació, és masclista la publicitat i és masclista la societat. Som, a vegades sense voler-ho, masclistes, perquè vivim en una societat patriarcal en la qual el model masculí impera sobre el femení. Cada dia convivim amb actituds i comportaments masclistes. Sovint els deixem passar per no incomodar o, senzillament, perquè no ens adonem que són actituds perpetuades a les quals hem de posar fre. En un restaurant, a qui ofereixen el vi per tastar-lo? Utilitzar frases sexistes com "darrere d'un gran home sempre hi ha una gran dona", per què la dona no pot anar al costat o davant de l'home? Les dones, al carrer, hem estar en alerta constantment, sobretot de nit. Els canviadors de bolquers als serveis públics són sempre a l'espai de les dones. Ens diuen "nena", "guapa"... sense conèixer-nos de res en situacions tant d'àmbit laboral com social. Tantes i tantes situacions on el masclisme impera i conviu amb total normalitat.

Avui en dia sabem la gran repercussió que tenen entre els nostres joves les xarxes socials i la publicitat a l'hora de transmetre estereotips de gènere, la cultura de la violació i la violència masclista. Repercussió que en els darrers temps posa de manifest les creixents actituds i diferents formes de violència masclista entre els joves. Els joves són el col·lectiu que menys detecta la violència masclista a través de les xarxes socials i els dispositius electrònics. S'ha arribat a un punt en què els joves normalitzen conductes que clarament són de violència masclista. D'aquí la importància que ha de tenir el fet d'apostar per fer polítiques dirigides a conscienciar la ciutadania i, en especial el jovent, sobre el reconeixement de les violències masclistes i incidir en la pedagogia i l'educació com a eines clau per a la prevenció.

Marques comercials molt importants utilitzen el cos de les dones per fer les seves campanyes publicitàries. Usen la dona com un objecte sexual, incitant la violència i, fins i tot, arribant a l'assassinat, perpetuant la cultura de la violació. Dolce&Gabbana, per exemple, va fer un anunci al·ludint a una violació en grup. Jimmy Choo va anunciar sabates amb una dona morta al maleter d'un cotxe i al seu costat un home cavant una tomba al desert. BMW fa un anunci on es veu un home sobre una dona, la dona amb una revista sobre la cara amb la imatge del cotxe, etc. Totes aquestes marques facturen xifres astronòmiques. I la pregunta és: cal fer aquest tipus d'anuncis per vendre cotxes, sabates, roba...? Aquest és el missatge que estem donant al nostre jovent. Un missatge amb el qual els estereotips de gènere es perpetuen en la nostra societat, i amb el qual quan cosifiquem

la dona, donem el primer pas per exercir-hi violència en contra. Malgrat tot això, un dels èxits que hem aconseguit en els darrers temps a la nostra societat respecte de la violència vers les dones pel sol fet de ser-ho, ha estat traslladar el maltractament psicològic, social, econòmic, físic i sexual que pateixen les dones de l'àmbit privat i familiar a l'àmbit públic. Aquest fet ha suposat que de manera generalitzada la violència vers les dones sigui interpretada com un problema social de primer ordre. Un problema que en els darrers temps ha estat una de les principals preocupacions de la ciutadania. Preocupacions que s'han visualitzat en contínues manifestacions al carrer com el 8-M, el moviment Me Too, la reacció contra la sentència de la Manada i la recent sentència de la Manada de Manresa. El "no és no" és la fita que com a societat ens hem marcat per condemnar les diferents sentències, la de l'Audiència de Navarra i la de les violacions grupals i exigir un canvi en el Codi Penal.

Hi ha indignació, rebuig i denúncia davant dels atacs de les forces de dretes reaccionàries i feixistes, que carreguen contra les poques eines que tenim les dones per lluitar i combatre la violència masclista.

Tenim, com a societat, una gran responsabilitat. La lluita per la igualtat efectiva entre homes i dones vol dir posar fi a la bretxa salarial, a la precarietat i parcialitat laboral de les dones, al sostre de vidre, al terra enganxifós, a les agressions sexuals, a l'explotació sexual, al tràfic de dones i nenes. Posar fi a la violència masclista és necessari per combatre la desigualtat i la discriminació vers les dones. Posar fi a la violència masclista ens farà més lliures i més iguals!